

28 Φεβρουαρίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Λ. ΜΑΚΡΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 759/86)

ΝΙΚΟΣ ΤΣΑΔΙΩΤΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 763/86)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 764/86)

ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΗΛΙΑ

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 799/86)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ή/ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

2. ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 759/86, 763/86, 764/86, 799/86).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Κατάργηση δίκης — Ακύρωση ή ανάκληση της επίδικης απόφασης — Προϋπόθεση για συνέχιση της δίκης — Άρθρο 146.6 του Συντάγματος — Περιστάσεις κατάργησης της δίκης στην κριθείσα περίπτωση.

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Ακύρωση από το Δικαστήριο των Κανονισμών που θεσπίστηκαν μετά το Ν.29/66 — Δεν επηρέασε το κύρος των Κανονισμών του 1958.

Διοικητική πράξη — Αναδρομικότητα — Κατ' αρχήν αποκλείεται — Εξαιρέσεις — Η περίπτωση ακυρώσεως προαγωγής.

Διοικητική πράξη — Τύπος — Παράβαση τύπων κατά τη διαδικασία έκδοσης της πράξης οφειλόμενη σε πραγματική αδυναμία — Η

πράξη έγκυρη.

Διοικητικό όργανο — Αναφορά στο όργανο από το νόμο σημαίνει αναφορά στον εκάστοτε προσωπικό φορέα του οργάνου.

5

Αστυνομική Δύναμη Κύπρου — Προαγωγές — Συστάσεις — Δεν είναι παράνομη η λήψη υπόψη από τον συστήνοντα των προσωπικών του γνώσεων για τους υποψηφίους.

10

Οι αιτητές επεδίωξαν την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Αστυνόμου Β'.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

15

1. Στην Κύπρο σύμφωνα με την παράγραφο 6 του Άρθρου 146, ακυρωτική απόφαση της προσβαλλόμενης πράξης, απόφασης ή παράλειψης από το Δικαστήριο, κάτω από την παράγραφο 4 του ίδιου Άρθρου, είναι αναγκαία προϋπόθεση για αξίωση εύλογης αποζημίωσης ή άλλης θεραπείας, εάν δεν ικανοποιηθεί η αξίωση του αιτητή από τη Διοίκηση.

20

Ο δημόσιος υπάλληλος και το μέλος της Αστυνομικής Δύναμης δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα για προαγωγή, αλλά μόνο προσδοκία.

25

Στην παρούσα υπόθεση η προσβαλλόμενη πράξη προαγωγής των πέντε ενδιαφερομένων μερών ακυρώθηκε, συνακυρώθηκε και ανακλήθηκε και αυτοί επαναπροήχθηκαν στη θέση Αστυνόμου Β' με νέα απόφαση στις 4 Μαΐου, 1987, αναδρομικά από 15 Δεκεμβρίου, 1984.

30

Η πράξη της 30ής Σεπτεμβρίου, 1986, που προσβάλλεται, έχασε την εκτελεσιμότητα της και οι προσφυγές έμειναν χωρίς αντικείμενο. Η διοικητική δίκη αναφορικά με την προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγής των πέντε αυτών ενδιαφερομένων μερών καταργείται.

35

2. Οι προαγωγές βασίστηκαν στους περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμούς του 1958. Με τις Αποφάσεις *Lefkatis and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1372 και *Stavrou and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 361 κηρύχθηκαν άκυροι οι Κανονισμοί που έγιναν μετά τη θέσπιση του Νόμου 29/66. Οι πιο πάνω δικαστικές αποφάσεις δεν επηρέασαν την ισχύ των περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμών του 1958 και με τον περί της Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμο του 1986, (Αριθμός 78/86),

40

οι Κανονισμοί αυτοί εξακολούθησαν να ισχύουν μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου, 1986. Οι προσβαλλόμενες προαγωγές έγιναν με βάση έγκυρους Κανονισμούς.

3. Η ακύρωση διοικητικής πράξης ανατρέχει κατά κανόνα και επαναφέρει τα πράγματα στο νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου της έκδοσης της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Η Διοίκηση υποχρεούται να προβεί σε νέα κρίση, βάσει του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ίσχυε στο χρόνο αυτό. Για αποκατάσταση της νομιμότητας στην υπαλληλική σταδιοδρομία, γενικά, απαιτείται αναδρομική ισχύς της νέας διοικητικής πράξης. 5
10
4. Είναι γεγονός ότι διαδικασίες που προβλέπονται από τους Κανονισμούς δεν ακολουθήθηκαν. Ο λόγος είναι απλός. Ήταν αδύνατη η εφαρμογή τους επειδή οι αξιολογούντες Αστυνομικοί Διευθυντές και οι Διοικητές Μονάδων έπαυσαν να υπηρετούν και οι υποψήφιοι είχαν μεταταθεί σε άλλες επαρχίες. Έπρεπε να ακολουθηθεί μία διαδικασία που να παρέχει τα ίδια εχέγγυα όπως η διαδικασία που προβλέπεται από τους Κανονισμούς. Η παράβαση τύπου και/ή διαδικασίας από τον Αρχηγό της Αστυνομίας και τον Υπουργό Εσωτερικών, υπό τας περιστάσεις, δεν επηρεάζει τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων πράξεων. 15
20
5. Όταν ο Νόμος αναθέτει καθήκον, ευθύνη ή εξουσία στον Αρχηγό, το καθήκον ή η εξουσία ασκείται από το πρόσωπο που νόμιμα κατέχει τη θέση του Αρχηγού και εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης στο χρόνο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας στη Διοίκηση. "Αρχηγός" σημαίνει το πρόσωπο που κατέχει τη θέση το χρόνο που γίνονται οι προαγωγές. 25
30
6. Ο ισχυρισμός ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν γιατί ο Αρχηγός της Αστυνομίας δήλωσε στην έκθεση του ότι έλαβε υπόψη για τη σύσταση για την επιλογή των υποψηφίων, μεταξύ άλλων, και τις προσωπικές του γνώσεις για τον κάθε ένα υποψήφιο, χωρίς να αναφέρει την πηγή και τη φύση των γνώσεων αυτών, δεν ευσταθεί. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας είναι ο ιεραρχικά προϊστάμενος όλων των υποψηφίων. Τους γνωρίζει προσωπικά και είχε στη διάθεσή του τους υπηρεσιακούς φακέλους για την αξιολόγησή τους. 35
40

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Kouis and Others v. Republic* (1986) 3(B) C.L.R. 1874,
- 5 *Georghakis and Others v. Republic* (1987) 3(A) C.L.R. 348,
- Kyriakides v. Republic* 1 R.S.C.C. 66,
- Malliotis and Others v. Municipality of Nicosia* (1965) 3 C.L.R. 75,
- 10 *Christodoulides v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 189,
- Tsiaou as Treasurer of the Committee Irrigation Division "Katzilos" of Peristerona v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 1068,
- 15 *Agrotis and Others v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 1397,
- Strakka Ltd. v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 760,
- 20 *Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 973,
- Lefkatis and Others v. Republic* (1985) 3(B) C.L.R. 1372,
- Stavrou and Others v. Republic* (1986) 3(A) C.L.R. 361,
- 25 *Τσαβέλλα και Άλλοι ν. Δημοκρατίας και Άλλον* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2405,
- Ploussiou v. Central Bank of Cyprus* (1985) 3(B) C.L.R. 1257,
- 30 *Yiallouros v. Republic* (1986) 3(A) C.L.R. 677,
- Haris v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 147,
- 35 *Βανέζης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522,
- Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας 1955, Β., Υπόθεση 923/1955 (Ολ.), σελ. 341.*

40 **Προσφυγές.**

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στο βαθμό Αστυνόμου Β', αντί των αιτητών.

- Α. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 759/86.
- Α. Παπαχαραλάμπους, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 763/86 και 764/86. 5
- Κ. Κούσιος, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 799/86.
- Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η Αίτηση. 10
- Α. Γεωργιάδου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Μ. Πατσαλίδη.
- Α. Μάγος, για τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Μ. Ιορδάνου, Ν. Κουπάτο και Α. Παναγή. -
- Αιμ. Λεμονάρης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Α. Λεμονάρη. 15
- Α. Ποιητής, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Πρ. Γεωργίου.
- Το Ενδιαφερόμενο Μέρος Χρ. Γεωργίου εμφανίζεται προσωπικά. 20
- Cur. adv. vult.*
- ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με τις παρούσες προσφυγές οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της απόφασης προαγωγής των ενδιαφερομένων προσώπων στο βαθμό του Αστυνόμου Β', που λήφθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου, 1986 και δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, Τόμος XXVII, Αριθμός 40, 6 Οκτωβρίου, 1986, σελ. 313. 25
- Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν γιατί είχαν το ίδιο αντικείμενο. 30
- Το Ανώτατο Δικαστήριο στις υποθέσεις **Kouis and Others v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 1874, ακύρωσε την απόφαση προαγωγής από 15 Δεκεμβρίου, 1984, 23 μελών της Αστυνομικής Δύναμης στο βαθμό Αστυνόμου Β'. 35
- Μετά την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου ο Αρχηγός της Αστυνομίας επιλήφθηκε του θέματος.
- Στις 30 Σεπτεμβρίου, 1986, έστειλε στον Υπουργό Εσωτερικών εμπιστευτική επιστολή με Αρ. Φακέλου 16/7 Β, το ουσιώδες μέρος της οποίας έχει:- 40
- "2. Μελέτησα επισταμένα με το Νομικό Τμήμα, το περιε-

χόμενο της δικαστικής αυτής απόφασης. Απ' αυτή συνάγεται ότι σύμφωνα με τους ισχύοντες τότε Κανονισμούς εφ' όσο οι Κανονισμοί του 1983 κηρύχθηκαν άκυροι, οι τότε υποψήφιοι για προαγωγή στο βαθμό του Αστυνόμου Β' θα έπρεπε να περάσουν από τη διαδικασία επιλογής που προβλέπει ο Κανονισμός 4 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) ισχυόντων Κανονισμών. Επειδή αυτό δεν έγινε, η πράξη του Υπουργού να προάξει τους 23 σε Αστυνόμους Β' είναι νομικά ελαττωματική και γι' αυτό οι προαγωγές κηρύχθηκαν άκυρες.

3. Προκειμένου να επανεξετασθεί η ακυρωθείσα πράξη με βάση την τότε πραγματική και νομική κατάσταση που ίσχυαν κατά το χρόνο της διενέργειας των προαγωγών που ακυρώθηκαν και για να ακολουθήσουμε τη διαδικασία επιλογής που προβλέπουν οι Κανονισμοί 3 και 4, όπως τονίζεται, στην ακυρωτική απόφαση, προσκρούουμε στο γεγονός ότι οι τότε αξιολογούμενες Αστυνομικοί Διευθυντές ή Διοικητές Μονάδων έπαυσαν να υπηρετούν ή μετατέθηκαν και όλοι σχεδόν οι τότε υποψήφιοι μετατέθηκαν σ' άλλες Επαρχίες ή Τμήματα. Οι δε υπάρχουσες συστάσεις είναι νομικά ελαττωματικές γιατί επηρεάστησαν από τις συστάσεις Επιτροπής που κρίθηκε αναρμόδια.

4. Σε τέτοια περίπτωση, σύμφωνα με τη γνώμатеυση του Β/Γενικού Εισαγγελέα ημερομηνίας 19.12.84 (αντίγραφο επισυνάπτεται), η μόνη υπαλλακτική πλησιέστερη διαδικασία που πληρεί τις προϋποθέσεις για αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση τα δεδομένα που υπήρχαν κατά το χρόνο των ακυρωθεισών από το Δικαστήριο αρχικών προαγωγών, είναι ο Αρχηγός Αστυνομίας. Παρόμοια διαδικασία εφαρμόσθηκε επανεξετάζοντας ακυρωτική απόφαση στην προσφυγή Αρ. 55/80 κ.ά. και η οποία επικυρώθηκε σαν νομικά έγκυρη στην προσφυγή Αρ. 189/85 που εκδόθηκε στις 11.4.86.

5. Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω νομικές αρχές, προέβηκα στην αξιολόγηση όλων των τότε υποψηφίων, με βάση την πραγματική και νομική κατάσταση που υπήρχαν κατά το χρόνο των ακυρωθεισών από το Δικαστήριο αρχικών προαγωγών: Δεν έλαβα υπόψη μου Κανονισμούς που εκδόθηκαν μετά τη ψήφιση του Νόμου 29/66. Έλαβα υπόψη μου τις γενικές αρχές που προβλέπονται στον Κανονισμό 2(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) ισχυόντων Κανονισμών και γενικά την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα κάθε υποψηφίου όπως εξάγονται από τους Προσωπικούς Φακέλους και την προσωπική γνώση που στην πραγματικότητα έχω για κάθε

υποψήφιο. Αφού συνεκτίμησα τα πιο πάνω στο σύνολό τους, παραθέτω τα αποτελέσματα της αξιολόγησης για κάθε υποψήφιο, σε συγκριτικό πίνακα και όλα τα συναφή με τον κάθε υποψήφιο στοιχεία, προκειμένου να βοηθηθείτε για να ασκήσετε τις εξουσίες που σας παρέχει το Άρθρο 13(1) του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285." 5

Ο Υπουργός Εσωτερικών έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγής των 23 ενδιαφερομένων μερών, που συστήνονταν από τον Αρχηγό της Αστυνομίας, στο βαθμό του Αστυνόμου Β' με αναδρομική ισχύ από 15 Δεκεμβρίου, 1984. 10

Η απόφαση είναι η ακόλουθη:-

"Αφού μελέτησα επισταμένως το περιεχόμενο της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην προσφυγή αρ. 34/85 κ.ά. ημερ. 25/9/86 και την επιστολή του Αρχηγού Αστυνομίας με αρ. Φακί. 16/7/Β ημερ. 30/9/86, επανεξέτασα την ακυρωθείσα πράξη με βάση την πραγματική και νομική κατάσταση που ίσχυαν κατά το χρόνο της διενέργειας των προαγωγών που ακυρώθηκαν. Αφού έλαβα υπόψη την αξιολόγηση του Αρχηγού Αστυνομίας και όλα τα συναφή στοιχεία για κάθε υποψήφιο που μου υποβλήθηκαν τα οποία συνεκτίμησα στο σύνολό τους, ασκώντας τις εξουσίες που μου παρέχει το Άρθρο 13(1) του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, (όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 19/60 και 21/64), αποφάσισα να προάξω στο Βαθμό του Αστυνόμου Β' με αναδρομική ισχύ από 15/12/1984 τους πιο κάτω, κρίνοντάς τους ως τους καλύτερους με βάση τις γενικές αρχές που προβλέπονται από τον Καν. 2(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) ισχυόντων Κανονισμών και γενικά την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα κάθε υποψηφίου:" (Ακολουθούν τα ονόματα των προαχθέντων). 15
20
25
30

Η απόφαση αυτή δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές στις 6 Οκτωβρίου, 1986. 35

Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση των προαγωγών των 23 ενδιαφερομένων μερών είναι:-

1. Οι προαγωγές στηρίχθηκαν πάνω σε άκυρους Κανονισμούς. 40
2. Οι προαγωγές έγιναν με αναδρομική ισχύ από 15 Δεκεμβρίου, 1984.

3. Το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγιώτης Παπαγρηγορίου διώχθηκε πειθαρχικά στις 3 Ιουλίου, 1983, και ως εκ τούτου η προαγωγή του δεν επιτρεπόταν από τους Κανονισμούς.
- 5 4. Δεν εφαρμόστηκαν οι διαδικασίες που προβλέπονται από τους περί Αστυνομίας (Προαγωγαί) Κανονισμούς και ειδικά τον Κανονισμό 4.
- 10 5. Ορισμένοι από τους αιτητές πρόβαλαν τον ισχυρισμό ότι η κρίση του Αρχηγού της Αστυνομίας είναι ελαττωματική γιατί στις 15 Δεκεμβρίου, 1984, δεν ήταν το ίδιο πρόσωπο Αρχηγός της Αστυνομίας.
- 15 6. Δεν εφαρμόστηκε η αρχή της προαγωγής των καλύτερων από τους υποψηφίους και η αρχαιότητα των αιτητών δε συνεκτιμήθηκε όπως έπρεπε και η απόφαση πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα.

20 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπόβαλε ότι οι προσφυγές για ακύρωση της προαγωγής των Ν. Σολομωνίδη, Ν. Καζαφινιώτη, Α. Κόκκινου, Μ. Παχίτη και Α.Σ. Δημητριάδη παρέμειναν χωρίς αντικείμενο, γιατί οι προσβαλλόμενες προαγωγές ανακλήθηκαν και/ή ακυρώθηκαν και λήφθηκε νέα απόφαση προαγωγής τους στις 29 Απριλίου, 1987. Η προσβαλλόμενη προαγωγή των πιο πάνω ενδιαφερομένων μερών έχασε με την ανάκληση και/ή δικαστική συνακύρωση της τον εκτελεστό της χαρακτηριστήρα και ως εκ τούτου η διοικητική δίκη καταργείται γιατί έμεινε χωρίς αντικείμενο.

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Georghakis and Others v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 348 ακύρωσε για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας τις προαγωγές των πιο πάνω ενδιαφερομένων μερών και άλλων στη θέση του Ανώτερου Υπαστυνόμου από 1η Μαρτίου, 1980. Ως αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασης συνακυρώθηκαν αυτόματα και οι προαγωγές τους στον ψηλότερο βαθμό του Αστυνόμου Β' που αποτελούν το αντικείμενο των προσφυγών αυτών.

35

40 Στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, Τόμος XVIII, Αριθμός 18, της 4ης Μαΐου, 1987, σελ. 145-146 δημοσιεύτηκαν τα πιο κάτω:-

"ΑΚΥΡΩΣΗ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του ημερομηνίας

- 3.4.87, στην προσφυγή με αρ. 993/85 και άλλες, ακύρωσε τις προαγωγές στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου των πιο κάτω που δημοσιεύθηκαν στην παράγραφο 565 των Εβδομαδιαίων Διαταγών Μέρους II, με αύξοντα αρ. 43, ημερομηνίας 28.10.85. Οι λόγοι της ακύρωσης συνίστανται στο ότι από την όλη τότε διαδικασία των προαγωγών, προέκυψε αμφιβολία αν ο Αρχηγός Αστυνομίας έλαβε υπόψη του όλους τους υποψήφιους για προαγωγή σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς του 1980 και για ανεπάρκεια αιτιολογίας:
- 5
1. Α. Ιερείδης
 2. Α. Μηνά
 3. Γ. Κασάπης
 4. Α. Σεϊμένης
 5. Ν. Σολομωνίδης
 6. Α. Χριστοφίδης
 7. Ν. Καζαφανιώτης
 8. Α. Κόκκινος
 9. Μ. Παχίτης
 10. Α.Σ. Δημητριάδης
 11. Α. Στεφάνου
- 10
2. Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασης, συνακυρώθηκαν αυτόματα και οι μετέπειτα προαγωγές των πιο κάτω στο βαθμό του Αστυνόμου Β' που δημοσιεύθηκαν στην παράγραφο 521 των Εβδομαδιαίων Διαταγών, Μέρους II, με αύξοντα αρ. 40, ημερομηνίας 6.10.86.
- 25
1. Ν. Σολομωνίδης
 2. Ν. Καζαφανιώτης
 3. Α. Κόκκινος
 4. Μ. Παχίτης
 5. Α.Σ. Δημητριάδης"
- 30
- Στις 29 Απριλίου, 1987, τα πέντε αυτά ενδιαφερόμενα μέρη και άλλοι προήχθησαν από τον Αρχηγό της Αστυνομίας, με την έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, με νέα απόφαση στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου, με αναδρομική ισχύ από 1η Μαρτίου, 1980.
- 35
- Ο Υπουργός Εσωτερικών στις 30 Απριλίου, 1987, αποφάσισε την προαγωγή των ιδίων ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Αστυνόμου Β' από 15 Δεκεμβρίου, 1984.
- 40

Οι προαγωγές αυτές δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της 4ης Μαΐου, 1987.

5 Η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου εξαφανίζει εξ υπαρχής και εξαλείφει ολοκληρωτικά τα αποτελέσματα που έχουν παρραχθεί από την προσβαλλόμενη πράξη και κάθε συνέπεια αυτής.

10 Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Η ανάκληση εξ ολοκλήρου διοικητικής πράξης ενεργεί *ex tunc* και κατά το Ελλαδικό Δίκαιο η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται η εξαφάνιση του αντικειμένου της. Ο αιτητής δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρο. (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, 275· Τσάτσος - Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Έκδοση Τρίτη, παράγραφος 188, σελ. 370 και επέκεινα· Σπηλιωτόπουλου - Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου, Δεύτερη Έκδοση, σελ. 454· Αποφάσεις Σ.τ.Ε. 302/34, 1050/34, 18/35.)

20 Στην Κύπρο σύμφωνα με την παράγραφο 6 του Άρθρου 146, ακυρωτική απόφαση της προσβαλλόμενης πράξης, απόφασης ή παράλειψης από το Δικαστήριο, κάτω από την παράγραφο 4 του ίδιου Άρθρου, είναι αναγκαία προϋπόθεση για αξίωση εύλογης αποζημίωσης ή άλλης θεραπείας, εάν δεν ικανοποιηθεί η αξίωση του αιτητή από τη Διοίκηση - (*Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 66, 74).

30 Συναφής είναι και η παράγραφος 5, που προβλέπει ότι η Απόφαση του Δικαστηρίου δεσμεύει κάθε Δικαστήριο, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, που υποχρεούνται σε ενεργό συμμόρφωση.

35 Η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει όταν παραμένει χωρίς αντικείμενο. Η ανάκληση της διοικητικής πράξης οδηγεί στην εξαφάνιση της πράξης και την κατάργηση της δίκης, εκτός εάν, κατά την περίοδο πριν την ανάκληση, ο αιτητής έχει υποστεί ζημία, η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση - (*Christos Malliotis and Others and The Municipality of Nicosia* (1965) 3 C.L.R. 75· *Christodoulides v. The Republic* (1978) 3 C.L.R. 189· *Tsiaou as Treasurer of the Irrigation Division "Katzilos" of Peristerona v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1068, σελ. 1080, 1083· *Agrotis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1397· *Strakka Ltd. v. The Republic of Cyprus and Another* (1988) 3(B) C.L.R. 760).

Ανεξάρτητα από την ανάκληση της διοικητικής πράξης ή απόφασης, αν στη διάρκεια της ισχύος της παρήχθησαν αποτε-

λέσματα που ζημιώνουν τον αιτητή και δεν εξαλείφθηκαν ή αντιμετωπίστηκαν με την ανάκληση, η προσφυγή πρέπει να αποφασιστεί από το Δικαστήριο με σκοπό την ακύρωση, για να μπορεί ο αιτητής με βάση την παράγραφο 6 να ζητήσει αποζημίωση.

5

Ο δημόσιος υπάλληλος και το μέλος της Αστυνομικής Δύναμης δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα για προαγωγή, αλλά μόνο προσδοκία.

Στην υπόθεση *Χρίστος Παπαδόπουλλος v. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1989) 3(B) A.A.Δ. 973, ειπώθηκε στη σελ. 986:-

10

"Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής - δημόσιος υπάλληλος - δεν είχε και δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα για προαγωγή, αλλά μόνο προσδοκία. Η προσβαλλόμενη πράξη προαγωγής στην προσφυγή αυτή ανακλήθηκε και η πράξη της ανάκλησης επικυρώθηκε με την απόσυρση και απόρριψη της προσφυγής που την προσέβαλε το ενδιαφερόμενο μέρος. Το Δικαστήριο, αφού ερεύνησε αν, εκ πρώτης όψεως, ο αιτητής έχει υποστεί οποιαδήποτε ζημία η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση, κατάληξε ότι η ανάκληση εξάλειψε εξ ολοκλήρου όλα τα αποτελέσματα και συνέπειες της προσβαλλόμενης πράξης και ως εκ τούτου ο αιτητής στερήθηκε του αναγκαίου εννόμου συμφέροντος και η προσφυγή έμεινε χωρίς αντικείμενο."

15

20

25

Στην παρούσα υπόθεση η προσβαλλόμενη πράξη προαγωγής των πέντε ενδιαφερομένων μερών ακυρώθηκε, συνακυρώθηκε και ανακλήθηκε και αυτοί επαναπροήχθηκαν στη θέση Αστυνομου Β' με νέα απόφαση στις 4 Μαΐου, 1987, αναδρομικά από 15 Δεκεμβρίου, 1984.

30

Η πράξη της 30ής Σεπτεμβρίου, 1986, που προσβάλλεται, έχασε την εκτελεστότητα της και οι προσφυγές έμειναν χωρίς αντικείμενο. Η διοικητική δίκη αναφορικά με την προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγής των πέντε αυτών ενδιαφερομένων μερών καταργείται.

35

Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες προαγωγές διενεργήθηκαν από τον Υπουργό με βάση Κανονισμούς που κηρύχθηκαν άκυροι από το Δικαστήριο. Οι προαγωγές βασίστηκαν στους περί Αστυνομίας (Προαγωγαι) Κανονισμούς του 1958. Με τις Αποφάσεις *Lefkatis and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1372 και *Stavrou and Others v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 361 κη-

40

5 ρύχθηκαν άκυροι οι Κανονισμοί που έγιναν μετά τη θέσπιση του Νόμου 29/66. Οι πιο πάνω δικαστικές αποφάσεις δεν επηρέασαν την ισχύ των περί Αστυνομίας (Προαγωγιά) Κανονισμών του 1958 και με τον περί της Αστυνομίας (Τροποποιητικός) Νόμο του 1986, (Αριθμός 78/86), οι Κανονισμοί αυτοί εξακολούθησαν να ισχύουν μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου, 1986. Οι προσβαλλόμενες προαγωγές έγιναν με βάση έγκυρους Κανονισμούς.

10 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η προαγωγή με αναδρομική ισχύ είναι αντίθετη προς το Νόμο και το Δίκαιο. Ο ίδιος ισχυρισμός προβλήθηκε στην Υπόθεση **Δημήτριος Τζαβέλλας και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2405, και το Δικαστήριο είπε στη σελ. 2412:-

15 "Η παράγραφος 5 του Άρθρου 146 προβλέπει ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεσμεύει κάθε Δικαστήριο, όργανο, ή αρχή στη Δημοκρατία, που υποχρεούνται σε ενεργό συμμόρφωση.

20 Σε περιπτώσεις προαγωγής η διορίζουσα αρχή έχει υποχρέωση να επανεξετάσει το ζήτημα της προαγωγής, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της ημέρας της προαγωγής που ακυρώθηκε και να εκδώσει νέα απόφαση. Η νέα απόφαση έχει αναδρομική ισχύ και αρχίζει από το χρόνο της πράξης που ακυρώθηκε. Αυτό αποτελεί εξαίρεση από το γενικό κανόνα του Διοικητικού Δικαίου, που δεν επιτρέπει αναδρομική ισχύ των διοικητικών πράξεων."

25

30 Την πιο πάνω εξαίρεση του κανόνα της μη αναδρομικότητας της διοικητικής πράξης υιοθέτησε η Κυπριακή Νομολογία - (βλ., μεταξύ άλλων, **Ploussiou v. Central Bank** (1985) 3 C.L.R. 1257, 1273· **Yiallourous v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 677, 685· **Georghakis v. Republic** (ανωτέρω)· **Georghios Haris v. The Republic of Cyprus** (1989) 3(A) C.L.R. 147).

35 Η ακύρωση διοικητικής πράξης ανατρέχει κατά κανόνα και επαναφέρει τα πράγματα στο νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου της έκδοσης της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Η Διοίκηση υποχρεούται να προβεί σε νέα κρίση, βάσει του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ίσχυε στο χρόνο αυτό. Για αποκατάσταση της νομιμότητας στην υπαλληλική σταδιοδρομία, γενικά, απαιτείται αναδρομική ισχύς της νέας διοικητικής πράξης.

40

Οι αιτητές στις Προσφυγές Αρ. 759/86, 763/86 και 764/86 ισχυρίστηκαν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Παναγιώτης Παπαγρηγορίου δεν μπορούσε να προαχθεί σε Αστυνόμο Β' γιατί διώχθηκε πειθαρχικά το 1983. Ο σχετικός Κανονισμός προβλέπει ότι για προαγωγή στους βαθμούς του Λοχία και του Υπαστυνόμου απαιτείται "όπως μη έχη επιβληθή εις αυτόν ποινή μείζων της αυστηράς επιπλήξεως διά πειθαρχικόν αδίκημα κατά την διάρκειαν των αμέσως προηγουμένων της προαγωγής αυτού δύο ετών". Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Παναγιώτης Παπαγρηγορίου διώχθηκε πειθαρχικά και καταδικάστηκε το 1979 - πάνω από πέντε χρόνια πριν την προσβαλλόμενη προαγωγή. Η καταδίκη του δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας με ημερομηνία 16 Μαΐου, 1979. Ο λόγος αυτός παραμένει ασήριχτος και αβάσιμος, γιατί η προαγωγή είναι στο βαθμό του Αστυνόμου Β' και δεν του επιβλήθηκε καμιά ποινή για πειθαρχικό αδίκημα τα τελευταία δυο χρόνια.

Είναι γεγονός ότι διαδικασίες που προβλέπονται από τους Κανονισμούς δεν ακολουθήθηκαν. Ο λόγος είναι απλός. Ήταν αδύνατη η εφαρμογή τους επειδή οι αξιολογούντες Αστυνομικοί Διευθυντές και οι Διοικητές Μονάδων έπαυσαν να υπηρετούν και οι υποψήφιοι είχαν μετατεθεί σε άλλες επαρχίες. Έπρεπε να ακολουθηθεί μία διαδικασία που να παρέχει τα ίδια εχέγγυα όπως η διαδικασία που προβλέπεται από τους Κανονισμούς. Η παράβαση τύπου και/ή διαδικασίας από τον Αρχηγό της Αστυνομίας και τον Υπουργό Εσωτερικών, υπό τας περιστάσεις, δεν επηρεάζει τη νομιμότητα των προσβαλλομένων πράξεων. (Βλ., *Παναγιώτης Βανέζη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2522)

Υποστηρίχθηκε από τους δικηγόρους των αιτητών ότι τη θέση του Αρχηγού της Αστυνομίας το Σεπτέμβριο του 1986 δεν την κατείχε το ίδιο πρόσωπο όπως το Δεκέμβριο του 1984 και ως εκ τούτου η σύσταση και η κρίση του Αρχηγού ήταν ελαττωματική και επηρεάζει τη νομιμότητα της απόφασης του Υπουργού. Όταν ο Νόμος αναθέτει καθήκο, ευθύνη ή εξουσία στον Αρχηγό, το καθήκον ή η εξουσία ασκείται από το πρόσωπο που νόμιμα κατέχει τη θέση του Αρχηγού και εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης στο χρόνο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας στη Διοίκηση. "Αρχηγός" σημαίνει το πρόσωπο που κατέχει τη θέση το χρόνο που γίνονται οι πράξεις.

Η αξιολόγηση και η τελική απόφαση για την επιλογή των καταλληλότερων υποψηφίων είναι έργο της διορίζουσας αρχής. Το Δικαστήριο ασκεί μόνο έλεγχο της νομιμότητας της πράξης.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και με βάση τα στοιχεία κρίσεως που καθορίζονται από τον Κανονισμό 2(2) των Κανονισμών του 1958, κανένας από τους αιτητές δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Ο Κανονισμός 2(2) έχει ως εξής:-

5
10
10 "(2) Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπ' όψιν, πλην όμως δεν θα αφιέται να ρυθμίσει την προαγωγή, μεγαλύτερα δε σπουδαιότητας θα προσδίδεται εις επαγγελματικές ικανότητας και ατομικά ηγετικά προσόντα, εις νομιμοφροσύνην, πρωτοβουλίαν, ανωτερότητα χαρακτήρος, πραγματικήν και αληθή εκτίμησιν της αποστολής της Αστυνομίας."

15 Η αρχαιότητα, και η υπηρεσία γενικά των αιτητών, ήταν ενώπιον τόσο του Αρχηγού της Αστυνομίας όσο και του Υπουργού των Εσωτερικών και δεν υπάρχει τίποτε που να αποδεικνύει ότι δεν λήφθηκαν υπόψη ή δεν εκτιμήθηκαν σωστά.

20 Ο ισχυρισμός ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν γιατί ο Αρχηγός της Αστυνομίας δήλωσε στην έκθεση του ότι έλαβε υπόψη για τη σύσταση για την επιλογή των υποψηφίων, μεταξύ άλλων, και τις προσωπικές του γνώσεις για τον κάθε ένα υποψήφιο, χωρίς να αναφέρει την πηγή και τη φύση των γνώσεων αυτών, δεν ευσταθεί. Ο Αρχηγός της Αστυνομίας είναι ο ιεραρχικά προϊστάμενος όλων των υποψηφίων. Τους γνωρίζει προσωπικά και είχε στη διάθεση του τους υπηρεσιακούς φακέλους για την αξιολόγησή τους. Στην Υπόθεση 923/1955 (Ολ.) - Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας 1955, Β., σελ. 341, στη σελ. 342 ειπώθηκε:-

30 "Αβασίμως δε προβάλλεται, ότι παρά τον νόμον ελήφθησαν υπ' όψιν αι προσωπικαί αντιλήψεις των μελών του Συμβουλίου, εφ' όσον εξ ουδεμίας διατάξεως νόμου απαγορεύεται, όπως λαμβάνονται υπ' όψιν αι προσωπικαί αντιλήψεις εν συνδυασμῷ προς τα ουσιαστικά και τυπικά προσόντα των κρινομένων, ..."

40 Όλα τα στοιχεία και οι διοικητικοί φάκελοι ήταν ενώπιον του Υπουργού, ο οποίος, σύμφωνα με την αρχή της κανονικότητας, τα έλαβε υπόψη του και καμιά πλάνη περί τα πράγματα δεν έχει αποδειχθεί.

Η προσβαλλόμενη απόφαση για τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών λήφθηκε με βάση έγκυρους Κανονισμούς και σύμφωνα με τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου. Ακολουθήθηκαν

υπαλλακτικές δυνατές διαδικασίες για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω. Χρησιμοποιήθηκαν τα κριτήρια που προβλέπονται στους Κανονισμούς και καμιά πλάνη περί τα πράγματα δεν επηρέασε τη λήψη της. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Υπουργού Εσωτερικών δεν ήταν ελαττωματική. Η κρινόμενη απόφαση προαγωγών ήταν εύλογα επιτρεπτή στον Υπουργό. 5

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται.

Καμιά διαταγή για έξοδα. 10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.